

Lesninger 22. søndag i det alminnelige kirkeår (år C)

1. lesning Sir 3,17–18.20.28–29 (3,19–21.30–31)

Du må ydmyke deg, og Herren skal vise deg nåde

Min sønn, vær ydmyk i all din ferd, så vil du bli mer avholdt enn en som deler ut gaver. Jo mektigere du blir, dess mer må du ydmyke deg, og Herren skal vise deg nåde. For Herrens makt er stor, og de ydmyke lovpriser ham.

Når den overmodige rammes, fins det ingen lindring, for ondskaper har slått rot i ham. Den forstandiges hjerte grunner på ordspråk, den vise ønsker å lytte og lære.

Responsoriesalme Sal 68 (67),4–5ac. 6–7ab. 10–11

Omkved: Herre, i din godhet har du beredt en bolig for ditt folk.

De rettferdige fryder seg i Herren,
de jubler for Gud og danser av glede.
Syng for Gud og pris hans navn.
Herren er hans navn.

Farløses far og enkers forsvar
er Gud i sin hellige bolig.
Han gir de ensomme hus
og åpner frihetens dør for de fangne.

Gud, du lot regnet strømme,
gav liv igjen til ditt arveland som var tørket ut.
Din ætt fant sin bolig,
den du i din godhet beredte for ditt folk.

2. lesning Hebr 12,18–19.22–24a

Dere står foran Sions berg, foran den levende Guds by

Brødre, husk hvor dere står: Ikke ved et Sinai som man kan ta og føle på, heller ingen flammende ild, ikke skodde, mørke og uvær, ingen gjallende basuner, ingen røst så skremmende at folket ber seg fri for å høre mer av hva den sier.

Nei, dere står foran Sions berg, foran den levende Guds by, det himmelske Jerusalem; her er englenes tusener, her er fest og høytid, her er den forsamling av førstefødte, hvis navn står skrevet i himlene, her er den Gud som er alles dommer, her møter dere åndene av de rettferdige, som nå har nådd fullendelsen, her finner dere Jesus, mellommannen for den nye pakt.

Halleluja Matt 11,29ab

Halleluja.

Ta mitt åk på dere, sier Herren, og gi dere i lære hos meg, for jeg er mild og ydmyk av sinn.

Halleluja.

Evangelium Luk 14,1.7–14

Den som opphøyer seg selv, han skal bli ydmyket; men den som ydmyker seg selv, han skal bli opphøyet

En gang på en sabbat var Jesus kommet hjem til en av de ledende blant fariseerne for å spise der, og alle holdt nøye øye med ham. Han hadde lagt merke til hvordan gjestene valgte seg ut de fornemste plassene.

Så fortalte han dem denne lignelsen: «Når du er innbudt til bryllup hos noen, da skal du ikke sette deg øverst ved bordet. For det kan jo hende at det kommer en fornemmere gjest enn du, slik at verten sier: 'Gi denne herren plass,' – og så må du med skam gå og sette deg nederst.

Nei, når du er innbudt et sted, da gå og sett deg på den nederste plassen, så verten kan komme og si: 'Kjære venn, sett deg høyere opp!' Og dermed blir du hedret i alle gjestenes påsyn. For den som opphøyer seg selv, han skal bli ydmyket; men den som ydmyker seg selv, han skal bli opphøyet.»

Han sa også et ord til den som hadde innbudt ham: «Når du innbyr folk til middag eller aftens, så er det ikke dine venner, dine brødre, dine slektninger eller dine rike naboer du skal be. For de inviterer deg bare igjen, og så har du allerede fått gjengjeld.

Nei, når du holder gjestebud, så innby fattige, vanføre, lamme og blinde; da er du lykkelig, for de har ikke noe å gjøre gjengjeld med. Men i stedet får du gjengjeld ved de rettferdiges oppstandelse.»

Forbønner

Kjære troende! Jesus forkynte ydmykhet og var selv ydmyk like inntil døden. La oss be om visdom og vilje til ydmykt å etterfølge ham:

L:For alle med høy posisjon i Kirken,
at de må trakte etter sann og ekte ydmykhet. R

L:For dem som er gitt stort ansvar i staten,
at de må la sitt eget liv prege av kristen ydmykhet. R

L:For dem som lider på grunn av urettmessige
ydmykelser,
at de må oppleve rettferdig oppreisning. R

L:Om at vi i vår menighet (i vårt fellesskap)
må verdsette sann og ekte ydmykhet. R

Herre Gud, himmelske Far,
din makt er stor og de ydmyke lovpriser deg.
Gi oss å være blant dem.
Ved Kristus, vår Herre. Amen.